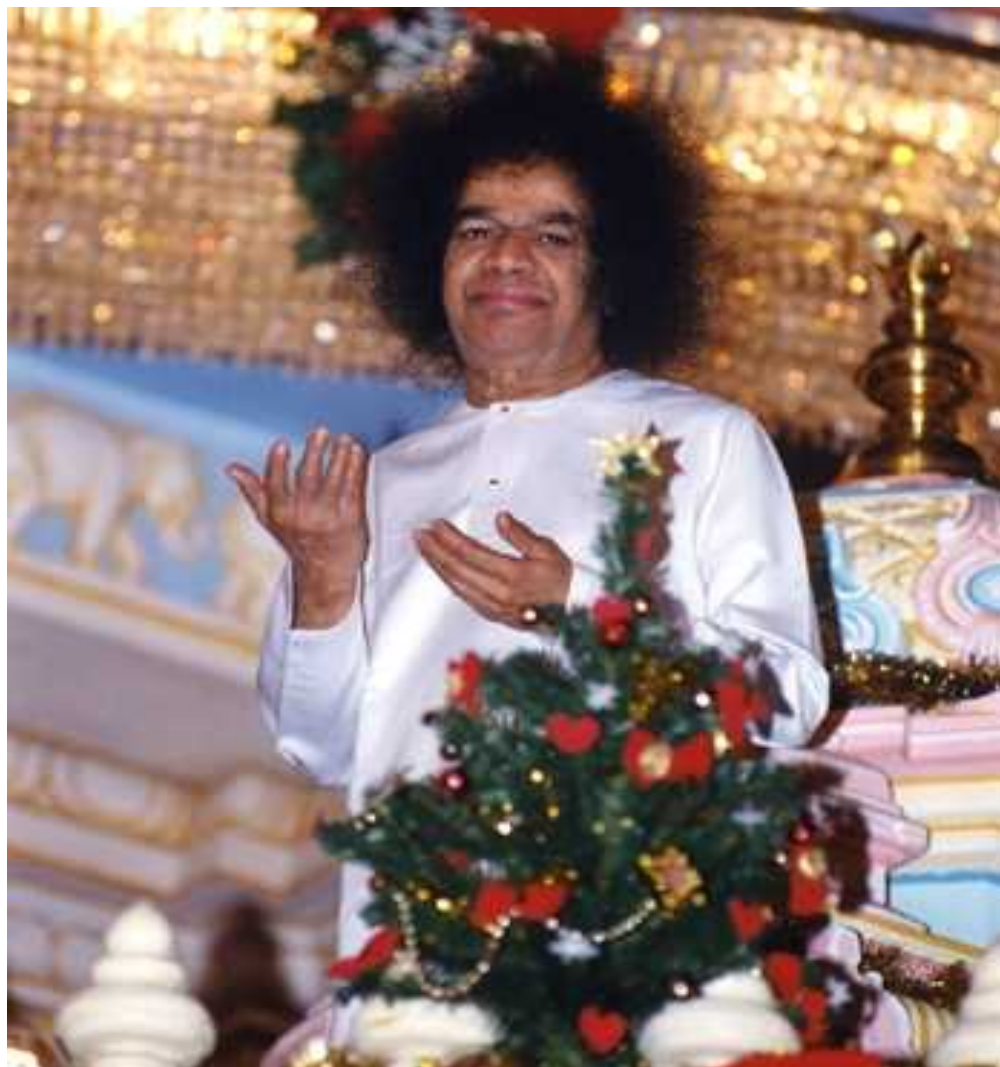

Sái Rám

časopis Satja Sái Organizace ČR

Bůh je věčná síla, všemocná a vševědoucí.

On je zdrojem a důsledkem, je hrnčičem, hlinou i hrncem. Bez Boha není vesmír. Bůh se rozhodl a vznikl vesmír, jako jeho hra, projev jeho moci. Lidské bytosti jsou vtělením jeho vůle, jeho moci, jeho moudrosti. Nejsou si ale vědomi jeho slávy, protože mrak nevědomosti zakrývá pravdu. Proto

Bůh posílá světce a proroky a dokonce se objevuje jako advent, aby odhalil pravdu a probudil a osvobodil lidstvo. Před dvěma tisíci let, když pýcha a silná nevědomost ničili lidstvo, přišel Ježíš jako vtělení lásky a soucitů a žil mezi lidmi, aby hlásal nejvyšší ideály lidského života.

Vánoce ve skutečnosti znamenají "mši, slouženou v den Ježíšova narození."

Je to velmi posvátný náboženský svátek.

Slavit tento svátek pitím a tancem je špatné. Věnujte vánoce modlitbě.

Promluva z 24. 12. 1980

Poselství lásky

Promluva Satja Sái Báby, v Prašánti Nilajam 23. listopadu 1975

Člověk, jenž zvládl poselství véd a žije podle něho, může být uctíván jako *pandit*. Jiný člověk může získat chválu za brilantně napsanou prózu a poezii. Ale jestliže takoví učenci nemají čistotu vědomí ani povznášející ideály, jejich schopnosti nakonec přinesou více škody než užitku. Nebudou podporovat ani štěstí lidí, ani mír ve společnosti. Takoví lidé projdou životem, aniž si uvědomí jeho svatost nebo vznešenost.

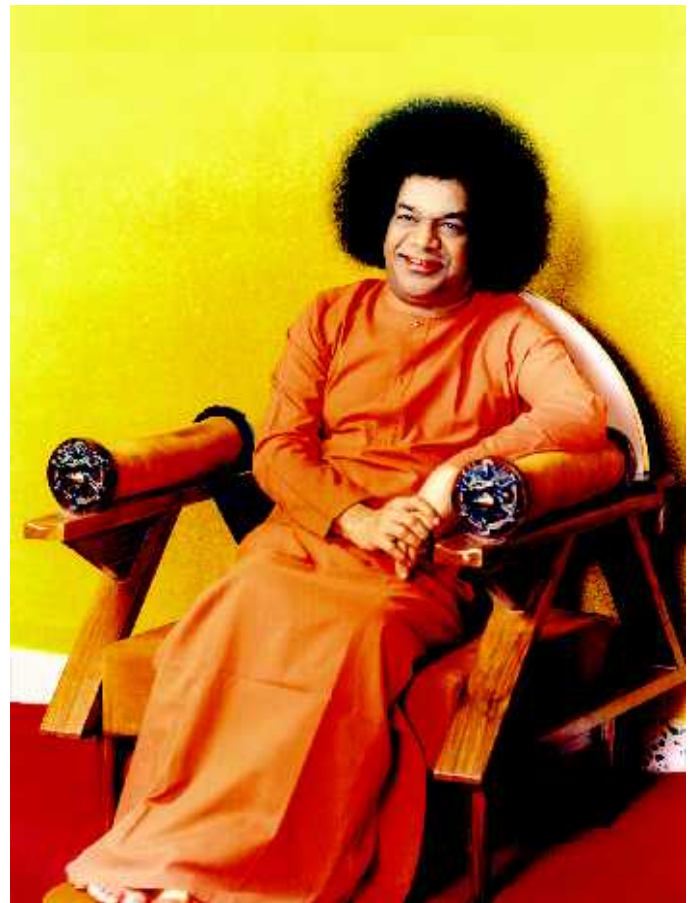
Pán ocenil nevinnost a vytrvalou víru chlapce Dhruvy, který žil v přísné sebekázi, aby získal boží milost, a požehnal mu. Pán zachránil Prahládu od pohrom, osnovaných jeho vlastním otcem, protože hoch se mu odevzdal a měl neotřesitelnou důvěru v jeho slitování. Kučelu, který trpěl mučivou bídou, zahrnoval Pán milostí, protože ani jedinkrát nezaváhal ve své oddanosti Bohu. Pán je útočištěm všech, kteří útočiště hledají, spasitelem všech, kteří potřebují záchranu. On je ztělesněným bytím, vědomím, blahem (*sat – čit – ánanda*). Nyní je v Puttaparti a vládne říši pravdy, dobra a krásy.

Dnes je chování lidí velmi předstírané

Život udržovaný potravou je krátký, život udržovaný *átmanem* je věčný. Nedělejte si nárok na dlouhý život, ale na svatý život. Nemějte touhu po více letech na zemi, ale po více ctnostech v srdci. Buddha znal a dal poznat lidem pravdy o tomto světě: vše je utrpení, vše je prázdnota, vše má krátké trvání, vše je znečištěno. Moudrý člověk proto musí plnit uložené mu povinnosti s rozvahou, pílí a odpoutaností. Hrajte svou roli, ale nedopust'te, aby ovlivnila vaši identitu. Hlavou setrvejte ve svatém lesním *ášramu*, nedotčeném bezúčelným shonem světa. Je však vaší povinností, které nemůžete uniknout, plně se věnovat své práci, nedotčení ztrátami či zisky, neúspěchy nebo úspěchy, pomluvami nebo chválou.

Gíta (Bhagavadgíta – svaté písmo) vám vštěpuje právě tuto lekci: Kdokoliv se cvičí v oddanosti (*upásana*) a nepřipouští žádnou

jinou myšlenku, než myšlenku na mne, já ho budu mít u sebe, ponesu jeho břímě nyní a navždy. V Gítě se praví: „Majíce mě stále na paměti, pusťte se do boje života.“

Toto „Já“, o kterém se zmiňuje Kršna, není vně nebo mimo vás. Je to vaše vlastní božská realita, kterou můžete poznat v tichu své meditace (*dhjána*), když ze svého vědomí vyloučíte rozptylování smyslů, mysl a ego. Můžete nalézt útočiště v obcerstvujícím chládku svého srdce, kde se usídlil On jako vozataj. Jen se musíte zabývat prací, která očisťuje, s postojem, který posvěcuje.

Většina lidí neví, jak se vydat na takové odměňující dobrodružství. Svůj život promrhávají v zármutku, brodí se zklamáním a zoufalstvím, protože lpí na něčem, o čem se domnívají, že jim patří, a s něčím jiným zase

zacházejí, jako by to patřilo někomu druhému. Uchvacují, rmoutí se a dřou, jen aby získali a ztratili. Žádost znásobuje žádosti a člověk klesá hlouběji do nespokojenosti a bídy. Takové chování je opravdu falešné, neodpovídá skutečné povaze člověka, tomu, co mu napovídá jeho *átman*, jenž je božský. Ve vesmírném věčném moři proměn jedině *átman* je nad všemi změnami.

Všechny rozdílly jsou zdánlivé, ne skutečné

Ve stvořeném, objektivním světě se ani jediný předmět zcela nepodobá druhému. Ani jediná dvojice lidských bytostí si není podobná po všech stránkách. Vždy existuje nějaký rys nebo nějaká vlastnost, která odlišuje jedince od ostatních. Každý má své zvláštní zkušenosti. Vládne obrovská různorodost. Ani jednotlivec nezůstává stále stejný. Novorozeně se mění v batole, pak v chlapce, v jinocha, v dospělého muže, nato se dožije středního věku, pak stárí, stane se sešlý věkem a končí jako vetřelý stařec.

V jednom dni se jedinec může proměnit v bdělou osobu, snílka, i spící špalek! Takže člověk musí hledat útočiště v neměnném, v univerzální kosmické duši (*paramátman*), z níž povstává veškerá různorodost a se kterou opět splyne. Jedině tehdy si může zajistit mír a spokojenost. Minulost minula, neztrácejte čas ohlížením se zpět na cestu, kterou jste ušli. Dívejte se dopředu, odhodláni kráčet vpřed s důvěrou a odvahou. Udělejte první krok TEĎ. Zítřka už může být pozdě.

Opakujte si pravdu, že svět je stejně tak Bohem jako nebe. Neexistují dvě zřetelně odlišena jsoucna nebo kategorie zvané materiální a duchovno. Všechny rozdílly jsou zdánlivé, ne skutečné. Sái k sobě přitáhl staré i mladé a každý z nich nosí Sáiho v srdci. Svaté spisy různých vyznání – Bible, Korán, Upanišady, Avesta – se jeví jako rozdílné, ale jejich cíl je stejný: nastolit bratrství lidí a otcovství boží jako základ míru mezi lidmi. Žádné náboženské vyznání nemá zapotřebí přivlastňovat si zdání nadřazenosti, protože každé bylo utvářeno z nutnosti času a prostoru, jazyka a úrovně zkušeností. Vy všichni jste členové Sáiho rodiny,

spojeni náboženstvím lásky. Přestože se okázale hlásíte k rozličným vírám, víra v Sáiho odstraní ve vašich myslích všechny bariéry. Láska je Bůh. Žijte v lásce.

Láska se vyjadřuje sama jako služba

Váš *átman*, kterého omylem považujete za své tělo, za smysly, mysl, intelekt atd., nemůže mít žal ani radost. Nepodléhá smrti ani zrození. Je věčný a neměnný. Co vy považujete za radost nebo žal, je pouze pomíjejícím oblakem, který nemůže ovlivnit skvělost Slunce nebo Měsíce. Vězte, že takové emoce následují jedna druhou, když se kolo života otáčí od jednoho okamžiku k dalšímu. Moře obsahuje vodu, která neuhasí žízeň, ale má také perly a korály. Vy musíte být zoceleni ranami, radostí i žalem, až zůstanete nedotčeni proměnami osudu.

Letos jste nazvali mé narozeniny „*Avatárovým* zlatým jubileem“ (*avatár* – Bůh inkarnovaný v lidském těle na zemi) a shromáždili jste se v obrovském počtu ze všech konců světa. Jsem si jist, že jste tím duchovním společenstvím získali. Já neoslavuji žádný určitý den v kalendáři jako den svých narozenin, protože za den svých narozenin považuji ten den, kdy svatost rozkvétá ve vás. Proto každý z vás jednotlivě by měl slavit takový den jako mé narozeniny. Den, kdy se rozhodnete praktikovat mé rady, plnit mé předpisy, uvést v činnost mé poselství o službě a věnovat se duchovní disciplíně – ten den je pro vás mé narozeniny. Den, kdy se rozhodnete praktikovat mé rady, plnit mé předpisy, uvést v činnost mé poselství o službě a věnovat se duchovní disciplíně – ten den je pro vás mé narozeniny. Den, kdy se rozhodnete praktikovat mé rady, plnit mé předpisy, uvést v činnost mé poselství o službě a věnovat se duchovní disciplíně – ten den je pro vás mé narozeniny. Den, kdy se rozhodnete praktikovat mé rady, plnit mé předpisy, uvést v činnost mé poselství o službě a věnovat se duchovní disciplíně – ten den je pro vás mé narozeniny. Den, kdy se rozhodnete praktikovat mé rady, plnit mé předpisy, uvést v činnost mé poselství o službě a věnovat se duchovní disciplíně – ten den je pro vás mé narozeniny. Den, kdy se rozhodnete praktikovat mé rady, plnit mé předpisy, uvést v činnost mé poselství o službě a věnovat se duchovní disciplíně – ten den je pro vás mé narozeniny.

Zbožňujte člověka, zbožňování dosáhne mne. Zanedbávejte člověka, zanedbáváte mě. K čemu je sloužit Bohu a potlačovat člověka, jeho partnera, stvořeného k jeho obrazu? Láska k Bohu musí být prokazována jako láska k člověku, a láska vyjadřuje sebe samu formou služby.

Jedině láskou, získanou duchovní disciplínou, na níž se všichni podílejí, lze dosáhnout míru jak pro jednotlivce, tak pro národ. Můj život je mým posláním a mé poslání je láska. To je důvod, proč jste se zde shromáždili ve statisících.

Sái inspiruje

**Občas se vaše mysl stane opicí, šílenou opicí,
skáče a do všeho naráží.**

Kontrolovat mysl se může zdát obtížné.

V těchto okamžicích si řekněte „nejsem opice, jsem součást lidstva“. Musíte v sobě mít a projevovat laskavost z nitra. Pěstujte lásku a rozvíjejte laskavost. Všichni musíte začít den láskou, naplnit den láskou a skončit den s láskou. To je cesta k Bohu. Vždy buďte šťastní. Nikdo by neměl mít tvář jako vytesanou z kamene. Musíte vést šťastný život a vždy být veselí. Neměli byste být šťastní jen o narozeninách, musíte svůj život žít šťastně každý den. Když milujete Boha, nebudete dělat věci, které Bůh neschvaluje. Proto váš život bude vždy šťastný. Následujte Boha, žijte v lásce a pravdě. Poté získáte pravé štěstí a zažijete blaženost.

Promluva z 10. 4. 2000 (Drazí studenti)

**Gópiky žily své životy tak, že vše, co dělaly,
považovaly za práci pro Boha.**

Vstávaly brzo ráno a zpívaly jméno Kršny i v době, kdy pracovaly s mlékem. Poté když začaly dělat máslo, neustále opakovaly mnoho jmen pána Kršny. Opakování Kršnova jména bylo pro ně jako hudební škála, jejich cinkající náramky tvořily rytmus, zvuk víření máselnice tvořil výšky a to, co opakovaly, tvořilo sladkou píseň. Odkud se bralo máslo, které tvořily vířením? Pocházelo z mléka, ačkoli v něm nebylo původně vůbec vidět. Stejně jako je možné získat z mléka máslo, můžete i vy pomocí úsilí splynout s Bohem, ze kterého pocházíte. Pochopte dobře tento princip a budete ho prožívat kdekoli a kdykoli.

Promluva z 19. 3. 1998 (Drazí studenti)

**Božskou milost je možné si zajistit oddaností, odevzdáním,
etickou disciplínou, dotazováním a odhodláním.**

Když uspějete v těchto zkouškách, zažijete božskou milost.

Oddanost by se měla projevovat v každém činu. Vše, co vykonáte z lásky k Bohu a jako nabídku Bohu, se stane oddaností. Oddaný je plný lásky a sdílí lásku s ostatními. Devět různých forem uctívání jsou pouze cesty, jak rozvíjet oddanost. Ale cílem všech je prožít jednotu s Božstvím.

Prapati znamená naprosté odevzdání, nabídnutí všeho Božství.

Pocit ega odděluje jedince od Božství. Když jedinec nabídne vše Bohu, bariéra ega je odstraněna.

Ze všech nemocí, které člověku hrozí, je nemoc vyrůstající z ega nejsmrtelnější.

Jediný lék na tuto nemoc je odevzdání se vůli Božství.

Promluva z 21. 1. 1988

Šrí Satja Sái Bába GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží

KAPITOLA 8

„Osobnosti avatárů (*avatára puruša*) nemají z minulých zrození nashromážděné žádné zásluhy ani provinění, které by v tomto životě musely splácet jako obyčejní lidé. Avatáři přijali zrození jako *lílu*, božskou hru. Důvodem k Pánově avatárství je dobrota dobrých a špatnost špatných. Vezměte například avatárství Narasinyhy. To bylo vyvoláno kombinací Prahládových zásluh a Hiranjakašipovou špatností. Jako důsledek příchodu Pána se dobří radují a zlí trpí. Avšak avatár nemá ani radost, ani smutek, přestože je v těle, které na sebe vzal. Avatár není stvořen z pěti elementů, je *činnmaja*, nikoli *mrnmaja*, duchovní, ne materiální. Jeho klid nikdy nemůže být narušen egoismem ani smyslem pro „mé“ a „tvé“; je nedotčen klamem, který se rodí z nevědomosti. I když lidé mylně považují avatára za člověka, neovlivňuje to vlastnosti vtělení. Inkarnace přišla pro určitý úkol a ten také zaručeně splní.

Povím vám, jaký to je úkol. Chránit *sádhu*, potrestat zloduchy a podpořit *dharmu*. Výrazem *sádhu* nemíním mnichy a askety, kteří jsou obvykle takto označováni. Mám na mysli *sádhu-gunu*, to znamená dobro, spravedlivost, ctnost; tyto vlastnosti mohou mít i zvířata a dokonce i hmyz. Po pravdě řečeno, pěstování *sattvaguny* je nejlepší způsob, jak vypěstovat *sádhua*. Avatár je vtělením této svaté *guny*, a proto ji podporuje všude, kde se vyskytuje; ale protože *sannjásinové* o ni usilují, říká se jim *sádhuvé* a má se za to, že jsou požehnáni Pánovou zvláštní pozorností.

To však nejsou jediní *sádhuvé*. Všichni, kteří jsou slušní (*sadáčára*), kdo mají dobrý charakter (*sadsíla*), kdo se drží pravdy (*satja*) a touží po přítomnosti (*sannidhi*) Pána (Sarvéšvara), kdo dodržují *saddharmu* a považují všechny (*sarvadžana*) za rovné (*samána*), ti všichni jsou *sádhuvé*. Takové charakteristické rysy lze najít i u zvířat a ptáků. Džataju (orel) byl v Rámájaně zachráněn na základě této *guny*. Proto se slonu dostalo požehnání a opicím příležitosti sloužit a získat boží milost. Ze stejného důvodu Pán požehnal veverce. *Sádhua* neudělají z člověka korále na krku, oranžové roucho a hůl v ruce. Šaty, jaké někdo nosí, ani jazyk, jakým se vyjadřuje, nerozhodují o tom, kdo je *sádhu*, a kdo není, záleží na *guně*. Všichni živočichové mají potenciální schopnost být dobří. Proto nejlepším způsobem, jak zajistit blaho světa, je v každém pěstovat dobro.

A nyní k potrestání zlých. Ti, kteří přestupují meze dané každému živočišnému druhu či typu, kteří se oddávají *a-karmě*, nespravedlnosti (*anjája*) a špatnému chování (*anáčára*), kteří se potácejí zapletení do smyček *ahankáry* (egoismu), kteří dopustili, že *radžóguna* s *tamógunou* převládají a nechali v sobě vyhasnout *sattvagunu*, ti, kteří ztratili poslední stopy soucitu (*dajá*), *dharmy* a štědrosti (*dána*), musí být potrestáni.

Za třetí Kršna řekl Ardžunovi, že je také jeho prací podpořit *dharmu*. Slovo *sádhu* má ještě další význam, který je v této souvislosti důležitý. *Sádhu* je člověk, který se neodchýlí od své povinnosti ani při sebevětším pokušení nebo nejvážnějším nebezpečí. Takovému člověku zlí lidé rádi dělají potíže a libují si v činech, které odporují příkazům šáster. Co tedy znamená nastolit *dharmu*? Jednat přesně podle *dharmy*, ustanovené v šástrách, šířit mezi lidmi slávu a nádheru života prožívaného v *dharmě* a ustálit posvátnou úctu k védám a šástrám, k Bohu a avatárům, k nejvyšším světcům

(*parampuruša*) a k *sádhane*, která vede k osvobození a blaženosti překračující hranice tohoto života. Toto se nazývá *dharmasanstápana* (obnova *dharmy*), *dharmarakšana* (ochrana *dharmy*) a *dharmódharana* (nastolení *dharmy*). „Cokoli činím, všechno má tento vznešený účel, nic nedělám pro svůj vlastní prospěch. Ti, kteří znají toto tajemství, mohou uniknout zrození a smrti.“ Tak hovořil Kršna.

Pocitu, že Pán je jinde, že je od vás vzdálen a oddělen, se říká *parókša džňána*. Cítit, že je Pán přítomný v celém vesmíru i ve vás jako *átman*, se nazývá *a-parókša džňána*. Je-li všechna činnost konána v duchu odevzdání, může se lidské vědomí (*čitta*) očistit. Krišna řekl, že jen ti, kdo mají čisté vědomí, mohou poznat božskou podstatu Pánova vzniku (*džanma*) a působení (*karma*). Všichni lidé nemohou jejich božskost poznat, ale nikdo by se neměl stranit styku s Pánem, který přišel v lidské podobě. Snažte se, jak nejvíce můžete, abyste využili každé příležitosti. Nemělo by docházet k žádnému opomenutí z vaší strany.

To je zdůrazněno v desáté sloce této kapitoly, kde jsou jmenovány znaky způsobilých kandidátů (*adhikari*). „Ardžuno, ne všichni mohou poznat božskost (*divjatva*) mé *džanmy* a *karmy*. Jen ti, kteří jsou oproštěni od lpění, nenávisti, strachu a zloby, kteří jsou ponořeni do Pánova jména a formy, kteří neznají jinou oporu než mne, jsou posvěceni znalostí *átmana*; jen ti jí mohou porozumět. Ti, kteří mě hledají, neodchylujice se z cesty pravdy (*satja*) a *dharmy*, a mají lásku (*préma*), mne dosáhnou. Věř mi, že to je absolutní pravda. O tom nepochybuj.

Lidé si poskvřňují vnitřní vědomí tím, že z nevědomosti svou pozornost soustředí na objektivní svět. Čerpají potěšení z pouhých zvuků (*šabda*), chutí (*rasa*) a tvarů (*rúpa*) atd. Když vyhledávají věcná potěšení, podléhají pokušení získat věci, které jim toto potěšení dávají, a jsou-li jejich snahy zmařeny, stávají se nepokojnými, nenávisnými a plnými strachu. Strach olupuje člověka o jeho mentální schopnosti; vyvolává zlost a nedá se snadno zklidnit. Tímto způsobem vzniká chtění, zloba a strach, jedno za druhým, a všechny tři je třeba odstranit. Tato fakta si přeber v mysli, Ardžuno, a pak jednej. Staň se rozumným. Věř mým slovům.“

Když Ardžuna to všechno vyslechl, zeptal se: „Nandakumáro, proč nemůžeš tento svatý vysoký stav zpřístupnit všem lidem? Prohlásil ses za vtělení lásky (*préma svarúpa*) a soucitu (*dajamája*). Proč tedy toto stranění? Musím to prohlásit za protekcionářství, neboť tento stupeň přiděluješ jen učeným (*džňánin*) a odepíráš ho nevědomým (*adžňánin*). Skoro bych řekl, že *adžňánin*, nevědomá

osoba bez schopnosti rozlišovat, kmitající od jedné věci ke druhé jako hodinové kyvadlo, si tvou milost více zasluhuje. *Džňánin* všechno zná a ví, že pomíjivý svět, *džagat*, je Višnumájam, stvořený a iluzorní. Proč by se mu to mělo ještě více objasňovat? Takový člověk už nepotřebuje milost.“

Kršna odpověděl: „Ano, takové pochybnosti obvykle lidi sužují. Ty reprezentuješ lidstvo a tvé pochyby jsou pochybami lidstva. Tím, že odstraním tvé pochybování, mohu také lidstvu předat své poselství. Nyní poslouchej: Jsou čtyři druhy těch, kteří mě hledají. Jeden typ lidí je trvale vyčerpáván tělesnými neduhy, to je *árta*. Další je ustaraný na základě úsilí získat bohatství, moc, jáství, majetek, potomstvo atd. To je *arthárthí*. Třetí touží realizovat *átmana*, čte svaté texty, stále se pohybuje ve společnosti duchovních aspirantů (*sádhaka*), jedná podle směrnic ustanovených mudrci ve formě *sad-áčáry* (řádného chování) a je vždy motivován dychtivostí dosáhnout *sannidhi*, Pánovy přítomnosti. To je *džidžňásu*. Čtvrtý je *džňánin*. Ten je pohroužen v *brahmatattvam* (princip *brahma*).

„První, *árta*, mě uctívá, jen když je v nesnázích a trpí smutkem nebo bolestí. Když se *arthárthí* ke mně modlí, slyším ho a uspokojím ho jen s ohledem na jeho určitou nesnáz, určité utrpení nebo bolest. Stejně tak, když se modlí za bohatství, postup, moc nebo vyšší postavení, slyším ho a dám mu jen to, po čem tolik touží. *Džidžňásu* je požehnan příležitostí konat *niškámakarmu* za vedení řádného gurua, s intelektem dostatečně ostrým, aby rozlišoval mezi tím, co je *átman* a co *anátman*, a tak je mu pomozeno dosáhnout cíle. Žehnám mu, aby byl chráněn před rozptylováním, a pomáhám mu soustředit se na jediný cíl – osvobození.

Jsem jako *kalpavrkša*, strom plnící všechna přání. Mým úkolem je dát každému to, oč žádá. Nejsem proti nikomu předpojatý a nikomu nenadržuji. Ani stín krutosti se mě nemůže dotýkat. Mně nelze přisoudit žádnou vadu. Sluneční paprsky padají stejnou měrou na všechno, co je přímo v jejich cestě. Když je ale něco za něčím jiným schované, například uvnitř zavřené místnosti, jak tam může slunce osvětlovat? Pěstujte vyšší touhy a obdržíte vyšší stupeň. Chyba je v aspirantovi a jeho aspiracích, ne v Pánově postoji.

„Ardžuno, člověk mě přestal uctívat a hledat. Jak je to od něj pošetilé! Nedychtí po tom mne dosáhnout. Na druhé straně sleduje nižší životní cíle, dočasné, nepravdivé a pomíjivé. Povím ti

důvod pro tak podivné a hloupé chování. *Karmópásana* skýtá rychlé výsledky, člověk hledá jen to, co je k dostání zde a teď, v konkrétní formě, co může uchopit svými smysly. Dosáhnout reality je pro člověka obvykle příliš obtížné, takže se dává unášet povrchními radovánkami, které ho vzdalují od plné radosti, dosažitelné překročením smyslů.

„Dosažení *džňány* je dosažení vnitřního vítězství a to se získává po dlouhém a urputném boji. Lidé k tomu většinou nemají potřebnou trpělivost. Navíc přikládají větší důležitost samotnému hrubému tělu (*sthúla šaríra*). Tělo potěší jen předměty, které posluhují smyslům, a proto lidé nehledají *džňanu*, která je odvádí na cesty, kde nejsou smysly vítány. Touží po *karma siddhi*, ne po *džňána siddhi*. Je méně těch, kteří se chytí na nutkání intelektu, než těch, kteří uposlechnou nutkání smyslů. Lidé tíhnoucí ke smyslům jsou přitahováni tím, co je zřejmé, přístupné, viditelné, fyzické. Těch několik málo duchovně založených jedinců touží po nepostřehnutelné, neviditelné blaženosti splynutí s univerzálním absolutnem. Jejich je ta správná cesta. *Karmópásana* je nesprávná cesta. Mým úkolem je všem objasnit hodnotu *dharma-karmy*, kterou musí po zralé úvaze přijmout.

Je jeden způsob oživení *dharmy*, Ardžuno, a to je úkol, pro který jsem přišel. Je to *čáthurvarnjam*, organizace čtyř *varen* na základě *karmy* a *guny* lidí. Systém *varen* je nutný pro fungování světa. Ale není lehké pochopit jeho význam. Někteří se poddávají chybné víře, že je zdrojem neklidu a že lidi rozděluje. Při rozumné úvaze se však jasně ukáže pravda. Dospět k závěru, že systém *varen* není ku prospěchu, znamená prokázat nevědomost. Takový úsudek je pak příčinou zmatku. Tuto organizaci jsem ustanovil ve prospěch světa, tj. *lókakšéma*. *Varny* člověku pomáhají, aby vykonával to, co je pro něho přirozené a co ho uspokojí. Bez toho neprožije ani chvilku štěstí.

Varna je samotným dechem úspěšné činnosti. Ti, jimž byla dána *sattvaguna*, kteří poznali pravou skutečnost (*brahmatattvam*) a pěstují duchovní, morální a progresivní žití, kteří druhým pomáhají vizualizovat svou skutečnou podstatu, jsou *bráhmani*. Ti, kteří zastupují a ochraňují zdravý politický systém, zákony a spravedlnost, jakož i prospěch a prosperitu země a morální řád ustanovený pro lid, kdož udržují pod kontrolou zlé a nemorální a přicházejí na pomoc slabým a trpícím, jsou *kšatrijové*.

Ti, kteří ve správných mezích skladují a rozdělují všem lidem živobytí, nutné ke šťastnému fyzickému životu, jsou *vaišjové*. A ti, kteří tvoří základy pro dobré žití lidí a poskytují sílu svých svalů a šlach, jsou *šúdrové*. Tak jsem ustanovil čtyři *varny*. Budou-li tyto čtyři *varny* plnit jim uložené povinnosti, lidstvo dosáhne všeobecného pokroku. V důsledku tohoto systému dochází k rozdělení služeb a jedinec žije šťastným, harmonickým společenským životem bez žalu a strachu. Systém *varen* je důkaz milosti, kterou Pán udělil Bháratu.

Lid Bháratu je skutečně požehnán, neboť se na každý čin dívá jako na naplnění jeho řádu, směřující k jeho milosti. O tom je třeba přemítat. To je důležitý bod. Dnes je božský zákon ve velkém nebezpečí, že vymizí. Jestliže řád pozmění tvář *varen*, svět se nedočká blahobytu, o který usiluje. Mnoho lidí argumentuje i učí, že se Indie dostala do těchto bídných poměrů jen kvůli systému *varen*. Ale tito lidé by si měli na chvíli v klidu sednout a uvažovat nad otázkou: „Přežila země díky tomuto systému? Nebo se dostala do tohoto bídného stavu, protože tento systém zeslábl?“ Potom, na základě svého závěru, mohou radit, aby bylo od *varen* upuštěno. Pokud na organizaci *varen* nacházejí chyby, aniž by tuto otázku objektivně zkoumali, jejich názor nemůže být brán v potaz.

Je samozřejmě skutečností, že systém se stočil ze správné cesty a vydal se špatným směrem, což pozorovalo i mnoho velkých mužů. Ale to nemůže být dostatečný důvod k tomu, aby byl hozen

přes palubu. Kvůli tomu, že noha koná práci ruky nebo hlava přebírá funkci nohy, není radno usekávat ruce a nohy. Je spíše třeba pokusit se o nápravu než zničit samotný systém.

Systém *varen* není příčinou všeho zmatku a neklidu. Chyba je v nahodilém způsobu, kterým se vyvíjel. Stal se hračkou v rukou nejrůznějších typů lidí, a proto ztratil svou původní vyváženost a harmonii. Systém je nutný nejen pro Bhárat, ale pro celý svět. Nechybí ani v zemích mimo Indii. Třeba má jiné jméno, ale funguje stejně. Také jinde se dělí na čtyři třídy – jsou to: *šikšaka varga*, *rakšaka varga*, *vanig varga* a *šramika varga*. Zatímco v Bháratu jsou *varny* určeny zrozením, v jiných částech světa je druh práce, kterou jedinec vykonává, určen *karmou*. V tom je jediný rozdíl.

Mezi *bráhmany*, kteří měli tu čest být zařazeni jako první kádr, můžeme vidět mnohé, kteří sešli z cesty a oddali se ničemným způsobům. Na druhé straně, ve čtvrté *varně* můžeme mezi *šúdry* nalézt mnohé, kteří, pohnutí svatými ideály a vysokými duchovními aspiracemi, usilují o čistotu mysli jako cestu k realizaci. Jen proto, že jsou takové případy možné, není správné docházet k závěru, že organizace *varen* je pro lidskou společnost neužitečná.

KAPITOLA 9

I když čistota mysli je při ochraně společnosti a jednotlivců z hlediska království božího na prvním místě, velmi důležité je i uspořádání *varen*. Nikdo si nesmí pustit pusu na špacír a této organizaci se posmívat, kritizovat ji nebo ji odsuzovat. Prosperita je důležitá pro všechny, proto by měli vládcové i učenci odložit své pocity zlosti a nenávisti, v klidu zvážit důvody pro a proti a do

organizace opět zavést pořádek. To je třeba učinit. Není správné, aby moudří lidé a inteligentní učenci podporovali kritiku závistivců a nevědomých. Ti, kteří odsuzují kasty, sami tvoří kasty; ti, kteří odsuzují náboženství, sami vytvářejí nová náboženství. Dokonce lidé dobře informovaní se stávají zaujatými proti *varnám* a hovoří, jako by byli stejní ignoranti jako ostatní. Je to kupodivu!

Každá věc má své meze; když je překročí nebo prolomí, dochází k jejímu zničení. Co je zkouškou její identity? Koordinace mezi její vlastností a její formou. Má-li formu a nemá-li patřičnou vlastnost, je neskutečná, falešná. Podobně, nemá-li třída určité meze, jak může být identifikována jako třída? Bude to zmatený kolektiv, ani to, ani ono, jen amorfní masa. Tato organizace je ustanovená Bohem, proto ji velcí mudrci, světci a starší uznávali a udržovali po mnoho generací. Avšak v tomto železném věku *kali* ji ty největší mozky odmítají jako starou veteš.

Pokud se lidé na tento systém dívají z vnějšího, individuálního hlediska, bez hlubšího zkoumání a rozlišování, jak mohou dospět ke správnému závěru? Jeho svatost a hodnotu lze odhalit jen „při vnitřním vhledu“, „z univerzálního hlediska“ a pomocí „zvídavého ducha“. Podobně jako se v mléce procesem stloukání stává zjevné máslo, specifická hodnota čtyř *varen* se stává zjevnou jen prostřednictvím procesu dotazování a rozlišování. Teprve potom zaujatost zmizí a odhalí se skutečnost.

Čtyři *varny* jsou jako údy jednoho těla. Vyvinuly se z jednoho božského těla – *bráhmani* z obličeje, *kšatrijové* z rukou, *vaišjové* z hýždí a *šúdrové* z nohou. Toto vyjádření má samozřejmě hlubší vnitřní smysl. Ti, kteří jako guruové učí principy *džňány*, představují hlas; to jsou *bráhmani*. *Kšatrijové*, vyzbrojeni silnými pažemi, nesou tíhu země. Sociální stavba spočívá na sloupech *vaišjů*, kteří jsou obrazně líčeni jako vycházející z hýždí božstva. Stejně tak, jako nohy neustále chodí za různými činnostmi, *šúdrové* stále vykonávají základní práce pro společnost. Poleví-li jen jedna z *varen* v plnění svého úkolu, utrpí tím mír a štěstí společnosti. Všechny *varny* jsou užitečné a cenné stejně tak, jako jsou důležité všechny údy. Neexistují mezi nimi vyšší a nižší. Nenávist a rivalita ve společnosti natropí stejnou škodu, jako když přestanou správně fungovat údy, protože se zlobí na žaludek!

Cukrová panenka je celá sladká. Ulomte jí hlavu a snězte ji, bude sladká. Uloíte-li jí nohu, bude stejně sladká jako hlava. Jak by proto mohly *varny*, které jsou údy jednoho božství, být prohlašovány za nižší nebo vyšší? Údy se liší, ale stejná rudá krev jimi protéká a všechny je oživuje. Není zvláštní druh krve pro ruku, nohu nebo tvář. Systém *varen* určily vědy, a proto nemůže být nespravedlivý, nejsou lstí, kterou si vymyslel člověk. Proto ti, kteří se pokoušejí svými pohoršlivě nešetnými poznámkami vytvářet rozdíly a vzbuzovat nenávist, jen prokazují svou nevědomost.

Vypadá to, jako by ti, kteří argumentují, že „odstranění systému *varen* přinese lidstvu prosperitu“, byli jediní, jimž jde o blaho lidstva! Oni věří, že ti, kteří tento systém chtějí zachovat, ve skutečnosti přivolávají zánik společnosti! Obojí je samozřejmě klam. Ale alespoň tolik je pravda, že ti, kdož *varny* podporují, mají o blaho lidstva větší zájem. Ti druzí se domnívají, že odstraněním *varen* zemi zachrání. To je velký omyl. Kdyby lidé pozorně a bez předpojatosti zkoumali ctnosti a chyby, bude této neinformované, nenávistné a nepřátelské kampani učiněn konec. Pak dojde k velké změně postoje lidí k *varnám*.

Bude-li přibývat nenávisti, nikomu to neposlouží. Sledovat ideál, že všichni jsou si rovni, je jako běžet za fatou morgánou ve snaze uhasit žízeň. Může to vést jen k větší nespokojenosti. Ted' se

musí sejít vláda, poradit se s *pandity* a zkušenými staršími a diskutovat o hodnotách starobylého systému organizace společnosti. Jestliže místo toho usoudí jen na základě vnější formy a vnějších znaků, že má tento systém v sobě jedovaté prvky, a na základě toho propadnou panice, odhalí tím svou nevědomost. Jak vládcům, tak *panditům* leží na srdci štěstí lidu a systém *varen* vznikl právě se zřetelem na tento cíl. Stal se předmětem diskuse, protože přes trvalé rady moudrých nebyl praktikován.

Jeden malý příklad: Některé národy vyrobily bomby, které dokážou zabít statisíce (*lák*) lidí při jediném výbuchu. Vládnoucí činitelé tuto výrobu podporují, přestože si uvědomují, že je to špatné. Budou-li bomby použity podle jejich libovůle, všechny postihne všeobecná zkáza.

Měly by se použít jen za účelem obrany v případě, že hrozí chaos; ne k zničení světa, ale k ochraně vlastní země a kultury. Stejně silnou zbraní při ochraně vlasti a její kultury je systém *varen*. Všechna pravidla a nařízení, omezení a doporučení mají chránit lid před zkázou. Jsou to disciplíny, jež je třeba ctít přesně tak, jak byly ustanoveny, a přísně je dodržovat. Nakládat s nimi podle libovůle, bez ohledu na omezující hráze a hranice, znamená přivolávat anarchii.

Proto starší a vládcové, velcí *pandité* a vůdcové společnosti tuto organizaci střežili, podporovali a uchovávali. Chvilku se nad tím zamyslete a svitne vám, zda je užitečná, nebo ne. Kdyby poškozovala společnost, byli by ji podporovali? Chcete snad říci, že byli všichni pošetilí nebo že postrádali dnešní vzdělanost a neměli mozky?

Ne, ne. Takovou inteligenci, učenost, vysoký stupeň duchovnosti, zvědavost a nestranný, nepředpojatý přístup k sociálním problémům jako měli oni, má dnes jen jeden člověk ze sta. Společenskou organizaci, kterou dnes „moderní“ lidé odsuzují, sestavili asketové, kteří veškerou svou morální a intelektuální sílu věnovali prospěchu světa, považující tento úkol za stejně důležitý jako životní dech – jogíni, duchovní bojovníci a *maháršiové*, kteří chtěli lidstvu dopomoci k pravé spokojenosti.

Nepodobali se dnešním reformátorům, kteří svou touhu po blahobytu vyjadřují hojným přívalem slov, ale svým jednáním podkopávají přesně to, po čem údajně touží! Tento druh podvodu starobylí mudrci neznali. Moderní ideje a plány jsou mělké a neupřímné. Všechny současné plány jsou vzdušnými zámky. Mají větší význam pro marnivost plánovačů nežli pro ostatní lid. Tyto zámky se hrouťí dokonce zároveň s tím, jak jsou na dalších místech budovány nové.

Co je pro individuální duši (*džíví*) tělo, je pro Pána svět. Všechno, co se v jakékoli části těla stane, se jedince dotýká a stejně tak se dotýká Pána, cokoli se přihodí v jakékoli části světa. On o tom ví a reaguje na to. Stejně jako je ve vašem zájmu, aby všechny údy vašeho těla byly v dokonalém pořádku, Pán má zájem na tom, aby každá země a každá část světa byla šťastná a spokojená. Jak by mohl nebo mohl chtít ublížit některé zemi, která je v první řadě částí jeho samého? Ve vztahu k Pánovi mají všichni stejná práva, všichni jsou si rovni.

Avšak jeden úd nemůže vykonávat povinnosti druhého, každý musí plnit povinnost, která mu byla přidělena. Stejně tak musí každá *varna* konat ve společnosti svou část aktivity, která jí náleží, a tak co nejvíce přispívat k blahobytu země. Podobně jako tělo má svou stavbu, má společnost své *varny*. Kdyby začali všichni obchodovat, kdo bude kupovat? Budou-li všichni bojovat, kdo je bude

vydržovat, kdo se postará o nutné prostředky a živobytí, o jídlo, výzbroj a vybavení? Proto musí každý svým dílem přispět k životu společnosti a zajistit jí mír, soulad a štěstí. To je moudré ustanovení, nejlepší způsob organizace společnosti.

Dnes se lidé, místo aby se chopili nejnutnějších úkolů, pouštějí do bratrovražedných bojů z obavy, že *varny* jsou velkou překážkou pokroku. Jak mohou lidé, neschopní ovládnout své tělo, udržet v mezích svou zem? Rozvažte, že udržet systém *varen*, po tak dlouhou dobu udržovaný našimi předky, je to nejprospěšnější, co lze dělat.

Pán se při ustanovení *varen* nedopustil žádného stranění. Předpojatost je mu cizí. Někteří lidé se táží, proč by měl Pán činit takové rozdíly? Nikoli, Pán nemá nikoho za vyššího nebo nižšího. Pán je skrz naskrz sladký jako kostka cukru. Všechna rozdílnost a všechno rozlišování jsou vlastnosti individuálních duší (*džíví*), které nepoznaly skutečnost *átmana*. Je jejich klamem, že se mylně ztotožňují s tím, co není *átman*.

Vezměte na příklad toto: Matka má čtyři děti, třem ostatním ale nevěnuje tolik pozornosti jako nejmenšímu v kolébce. I když dítě nevolá po jídle, ona stále myslí na to, aby je nakrmila. Ti tři starší za ní musí chodit a vyžadovat si něco k snědku a na hraní. A přece o ní nemůžete říci, že je špatná matka nebo že malému straní. Matka svou činnost přizpůsobuje schopnostem a možnostem dětí. Stejným způsobem, i když celý svět patří jemu a všichni jsou jeho dětmi, On každému přidělil část zodpovědnosti za práci pro společnost, odpovídající schopnostem a možnostem jednotlivce. Připisovat chyby takové nesobecké, upřímné, čisté a věčně blažené Prozřetelnosti je stejné, jako připisovat tmě Slunci! Tma a sluneční paprsky nemohou existovat společně, jak by potom mohlo Slunce být domovem tmy? Ti, kteří hledají na Slunci chyby, ho vůbec neznají. To je čirá pošetilost, úplná nevědomost.

Ve skutečnosti lze z *ádhjátmického* pohledu charakterizovat *varny* ještě jiným způsobem: Jedinci zakotvení v kontemplaci *brahma* jsou *bráhmani*, ti, kteří bojují proti nepravdě, jsou *kšatrijové*, ti, co systematicky rozlišují mezi pravým a nepravým, jsou *vaišjové* a lidé stále činní a sledující pravdu v každodenním životě jsou *šúdrové*. Štěstí lidstva může být naplněno, jen pokud *varny* fungují tímto způsobem.

Nyní se vraťme k tématu. Kršna oslovil Ardžunu: „Čtyři *varny* byly mnou ustanoveny na základě *gun* a *karmy*. I když, co se *varen* týče, jsem činitelem, přesto jsem nečinným! Věnuj pozornost základnímu principu a uvědomíš si, že *karma*, jež je v podstatě *džada* neboli nevědomá a materiální, nemůže mít vliv na *átmana*, který je *čaitanja* neboli uvědomění samo. *Átman* je neodmyslitelně oproštěn od náchylnosti. Nemá povědomí o nutnosti působit, ani o vlastních potřebách nebo o charakteru vlastnictví. Pro něho neexistuje žádné „já“ a „mé“, neboť to jsou známky nevědomosti. Jen jedinci postižení nevědomostí trpí egem neboli pocitem vlastnictví. I když se to obyčejným očím může jevit, jako že jsem činitelem, já jsem nečinný!“

A nejen to: *Karma* nepřestává ovlivňovat konatele, jakmile skončí. Pravda je, že nikdy nekončí.

Karma plodí ovoce; ovoce *karmy* plodí touhu po něm, a výsledkem jsou podněty k další *karmě*. Tyto podněty jsou příčinou dalších zrození. Proto *karma* vede ke koloběhu zrození a smrti. Je to divoký vír, v němž se otáčíte stále dokola, až vás nakonec stáhne do hlubin!“

„A ještě něco, Ardžuno, dobře poslouchej: *karma* sama o sobě nemůže připoutávat. Jen namyšlenost, že „já jsem ten, kdo koná“ přináší připoutanost a vazby. Je to touha po ovoci činu, která vytváří pouta. Například nula získává hodnotu pouze ve spojení s jinou číslicí. *Karma* se rovná nule; aktivita nebo pocit „konatele“ se spojuje s *karmou*, čímž tato plodí vazby. Proto se, Ardžuno, zřekni pocitu „já“ a žádná *karma*, kterou budeš konat, ti nikdy neublíží. *Karma* konaná bez touhy po ovoci činu nevytváří podněty, to znamená, že nevznikne ani podnět k novému zrození. Aspiranti minulých dob konali *karmu* s tímto vznešeným ideálem před očima. Nikdy neměli dojem, že jsou „konatelé“ nebo „uživatelé“ jakéhokoli činu. Pán učinil, Pán udělil ovoce, Pán ho užíval – takové bylo jejich přesvědčení. To měj na zřeteli a tvá mysl se vyjasní a očistí.

Také rozlišuj mezi *karmou*, *vikarmou* a *akarmou*. Nyní ti řeknu hlavní body, v nichž se od sebe liší. Poslouchej, neboť mnoho aspirantů v tom nemá jasno. Všichni to nedokáží pochopit. Mají za to, že *svadharma* je *karma* a že všechna *karma* konaná ne jako *dharma*, ale se záměrem získat poznání vlastního Já (*átmadžňána*), je *vikarma*! Jakákoli *karma* konaná v temné a zmatené nevědomosti (*adžňána*), i když ses při své činnosti snažil ze všech sil, může vyústit jen ve starosti, zármutek a lopotu. Nikdy nemůže přinést vyrovnanost, harmonii a klid. Člověk musí získat *karmu* v *akarmě* a *akarmu* prostřednictvím *karmy* – to je známkou moudrosti.

Akarma podle někoho znamená nečinnost. Ale jednoduše řečeno, je třeba tomu rozumět tak, že činnost údů, smyslů, intelligence, citu, emocí a mysli jsou všechno *karmy*. *Akarma* znamená kromě jiného také nečinnost. To znamená, že je atributem *átmana*. Takže *akarma* znamená *átmasthiti*, charakteristický rys *átmana*.”

Při cestování autobusem, vlakem nebo lodí vzniká iluze, že se stromy a kopce po obou stranách cesty pohybují, zatímco cestující má pocit, že zůstává na místě! Pohyb vozidla přisuzuje stromům a kopcům kvalitu pohybu; stejně jako lidé, neznalí principů formulovaných v šástrách, klamně věří, že *átman* vykonává všechnu činnost smyslů a těla. Co tedy je pravá *akarma*, nečinění? Zakoušení *átmana* je dokonalá nečinnost a to je vaše skutečná přirozenost. Nestačí, abyste prostě jen upustili od vnějších činností. Musíte realizovat podstatu *átmana*, nejen se zříkat *karmy*, neboť být zcela nečinný je nemožné.

Základní omyl

Promluva Satja Sáí Báby, Dharmakšétra, Bombaj 11. května 1975

Vtělení lásky!

Krávy mohou být různě zbarvené, mohou pocházet z rozličných stád a chovů a z různých kontinentů, ale jejich mléko má všude stejnou konzistenci! Zlato může pocházet z různých míst a můžete z něj dát u klenotníků vyhotovit libovolné šperky, avšak hodnota základního materiálu se tím nezmenší; navždy zůstane zlatem. Lidé mohou náležet k nejrůznějším rasám, ale jiskra života je v každém jedinci (*džíva*) táž. Bůh je cílem každé modlitby, bez ohledu na jazyk nebo dialekt, ve kterém je pronesena. Vidíte lidi v nejrůznějších pozicích a na nejrůznějších místech: klečící, ležící tváří k zemi, se sepjatýma rukama nebo s nataženými pažemi – v kostele, v mešitě nebo v chrámu, ale všichni si vyprošují pomoc, útěchu, sílu, moudrost, jistotu a štěstí u nevyčerpatelného zdroje štěstí, moudrosti a síly – u Boha. Tuto základní pravdu však lidé pro svou malichernost nepoznávají; pyšní se svou svatostí a ostatními pohrdají za to, že údajně bloudí! Sami nemají klid v mysli a nenechávají druhé žít v klidu. Taková je hloupost fanatiků.

Mít nepřítele je dobré a užitečné

Člověk ignoruje skutečnost, že je celé lidstvo v božské duši (*átman*) sjednocené, a vychutnává hádky a nesváry. Některé své současníky označuje za přátele a jiné za nepřátele. Vytváří dualitu, kde existuje jen základní jednota. Jsou to jeho vlastní sympatie a antipatie, předsudky a vášně, které se odrážejí, vracejí se k němu, vyvolají reakce lásky a nenávisti a rozezvučí ozvěnu frakcionářství a třenic. Přátelství a nepřátelství vychází z vašich srdcí; jsou to štítky, vámi nalepované, nikoliv znaky, se kterými se dotyční narodili. Jedna a táž osoba se může následkem

určitého slova nebo stejného činu stát pro jednoho nejbližším přítelem a pro druhého smrtelným nepřítelem!

Zajisté je nejlepší, když se k jiným lidem příliš nepřipoutáte a nezapletete se ani do hedvábných pout přátelství, ani do železných řetězů nenávisti. Podle mého názoru je prospěšnější pěstovat si nepřátele. Kabír opakovaně prohlašoval, že je lepší a užitečnější mít nepřítele vždy připraveného kritizovat vaše chyby, než přítele, který nad nimi bude přivírat oči. Nepřítel má požitek, může-li vás urážet; v mytologických legendách (*purána*) se praví, že tím umenšuje a vymazává vaše provinění, která si musíte v životě odtrpět. Čím rychleji a intenzivněji vás bude znevažovat, tím dříve a úspěšněji se vyjasní vaše vyhlídky do budoucnosti. Nepřítel vstřebá vaše hříchy a jejich následky.

Navíc, jelikož si nepřítele a jeho taktiku stále uvědomujete, dáváte pozor, abyste mu nedali příležitost ukazovat na vás prstem a posmívat se vám. Nepřítel je vaším cenzorem, korektorem a svědomím. Tomu, kdo o vás mluví špatně, buďte vděční, neboť on vám zajisté prokazuje velikou službu tím, že každý váš čin zkouší na prubířském kameni morálky, pravdy a spravedlnosti.

Většina lidí žije povrchním životem

Nejlepší cestou pro duchovního aspiranta (*sádhaka*) je ovšem přesáhnout veškerou dualitu a poznat jednotu *átmana* za růzností přírody, za jejími hranicemi. Pokládat Jediného za mnohé je základním omylem, který člověka uvedl do bídy a utrpení. Vidí-li mnohost, pouští se do četných aktivit, je cloumán sem a tam, jeho pozornost je rozptýlena a je mu úzko. Nezbyvá mu čas k meditaci o jediné základní

pravdě. Kaleidoskopické proměny jej matou. Zmítá se mezi nenávisí a láskou, mezi přichylností a odporem.

Nedávno jsem se na svých cestách po okolí Dillí setkal s osobami, které si mi stěžovaly, že jejich jména mají být škrtnuta ze seznamu členů, protože se nezúčastňují šedesáti procent *bhadžanů*, schůzí výboru a tak dále. Zeptal jsem se jich: „Proč jste se nedokázali zúčastnit ani tohoto počtu schůzí?“ Asi vás překvapí jejich odpověď: „Svámidží, vždyť my nemáme ani čas zemřít!“ Do tak žalostného stavu přivedla člověka zásadní nevědomost o Jediném, jenž se jeví jako mnohost.

Člověk se neponořuje hluboko do významu všeho, co se kolem něho děje. Siddhártha, který se stal Buddhou, byl hnán touhou dotazovat se a poznávat. Většina lidí však žije povrchním životem. Ti necitliví a neteční (tamasičtí) se podobají dřevěným kládám, pohazovaným nahoru a dolů mořskými vlnami. Spěch je vede k plýtvání a plýtvání ke starostem; nemají čas na to, aby si sedli a meditovali o skutečnosti svého vlastního bytí, o vlastním poznání a vlastní radosti. Pokud tak budou činit, mohou se spojit se zdrojem veškerého bytí, poznání i blaha. Oni však neudělají ani první krok k dotazování se sama sebe; jak by mohli nalézt sebeuspokojení v uvědomění si své obrovské velikosti a nezničitelnosti, své nekonečné moci a moudrosti?

Službu je nutno konat dovedně, upřímně a s láskou

Ve vaší moci je učinit z pozemského života procházku růžovým sadem namísto trnité cesty. Poznejte Sáiho, sídlícího v každém srdci, a všechno vám půjde hladce, měkce a sladce. Sái bude pramenem lásky ve vašem srdci a v srdcích všech, se kterými přijdete do styku. Vězte, že Sái je všudypřítomný, takže je přítomen v každé živé bytosti, včetně vás. Zbožňujte každého tak, jak zbožňujete Sáiho. Dopřejte druhému člověku tolik svobody, kolik jí chcete sami užívat; jedněte s ním tak, jak si přejete, aby druzí jednali s vámi. Nečiňte mu nic, co byste si nepřáli, aby vám druzí činili. To je souhrn a podstata duchovního usilování (*sádhana*).

Jedinec jde po cestě a vesele si mává holí, protože je docela spokojen se sebou i se svými poměry. Má na to plné právo, ale musí si uvědomit, že i ostatní mají právo chodit po téže silnici a dělat totéž. Proto musí mávat holí tak, aby nikomu neublížil nebo nezranil další oprávněné uživatele silnice. Vaše svoboda je omezena svobodami, které musíte dopřát ostatním členům společnosti, ve které žijete a prospíváte. Vlastně, kdyby nebylo těch „ostatních“, neměli byste žádnou povinnost. Povinnosti vznikají tehdy, když je třeba jednat s druhou osobou. Vy k ní máte povinnosti a ona má zodpovědnost hledět, aby si splnění povinností, o kterých cítíte, že jí dlužíte, zasloužila. Službu si musí druhý člověk zasloužit a služba musí být konána dovedně, upřímně a s láskou. To bude snadné, pokud budete cítit, že je vaše služba součástí bohoslužby a že ji přinášíte Sáiimu, sídlícímu ve druhé osobě. Povinnost máte vůči vlastnímu já, vůči Sáiimu, který je pravým jádrem vaší bytosti.

Bud'te si vědomi svých povinností i zodpovědnosti

Budete-li to odkládat nebo konat těžkopádně a polovičatě, zradíte Sáiho. Vaše postavení v životě a v zaměstnání, váš bankovní účet, váš vztah k blízkým – otce k synovi, manžela k manželce, pána k služebníkovu nebo učitele k žákovi – každý tento vztah s sebou nese svou individuální morálku a povinnost (*svadharma*),

jak služby, tak zodpovědnosti. Konejte je a nikdy je nepouštějte ze zřetele. To zdůrazňuje bháratská kultura v každém posvátném spise a ve všech epických dílech.

Svou duchovní praxi (*sádhana*) začněte tím, že jednotlivá lidská bytost (*džíva*) nabídne svou radost božské bytosti (*déva*). Jistěže *déva* odevzdání *džívovy* radosti nepotřebuje. Voda v jezeře nepotřebuje, aby v ní plavaly ryby; jejich nepřítomnost neumenší radost vody. Ale ryby vodu potřebují. Nevěřte, že by Bůh pociťoval prázdnotu, kdyby nebylo oddaných a uctívajících. Ale člověk s oddaností v srdci, s žízni po pravdě v mozku, s touhou po odevzdání v mysli se zajisté bude cítit ztracený, nebude-li Boha, k němuž by se mohl přiblížit a kterého by mohl zbožňovat.

Svou povinnost konejte horlivě a jak nejlépe dokážete

Víru v Boha je nutno převádět do činnosti. Konat věrně všechny své povinnosti a dostát své zodpovědnosti je povinnou součástí uctívání Boha. Je nebezpečné, není-li správná práce vykonána správnou osobou ve správném čase. Svou povinnost musíte konat s horlivostí a jak nejlépe umíte. Tímto postojem a smyslem pro povinnost si zachováte sebeúctu. Také musíte dbát o čest a dobré jméno rodiny a předků.

V jedné vesnici žil muž, který se živil praním prádla. Pocházel z rodiny, která se po generace zabývala praním prádla pro místní obyvatele a on pokračoval v rodinné tradici. Všichni, ať

měli vysoké či nízké postavení, ať byli bohatí nebo chudí, mu přinášeli šatstvo k vyčištění a vyžehlení. Tento muž měl dva osly, kteří mu nosili špinavé prádlo od domu k řece a od řeky zpátky do ulic a do domů zákazníků. Měl také psa, aby ohlídal prádlo, které sušil na volném prostranství u řeky. Jednoho dne vypral velkou kupu hedvábných sárí a *dhótí* na svatbu, která se měla konat v domě nejbohatšího muže ve vesnici. Krásně vyprané a vyžehlené šatstvo uložil do jedné místnosti své chýše. Pes a osli podřimovali na zadním dvorku domku. Muž, pro samou starost o prádlo, toho dne zapomněl dát psovi nažrat a ubohé zvíře bylo hladové a zlostné; když se kolem něj ve tmě kradl zloděj, aby se vloupal do chýše a ukradl hedvábné šatstvo, pes ani neštěkl.

Toho si povšimli osli a bylo jim líto, že by pán měl být okraden přímo před jejich očima. Proto strhli veliký pokřik a co nejhlasitěji hýkali. Muže rámus probudil. Vyšel z domu s tváří rudou zlostí, že ho osli vyrušili ze spánku; vzal klacek a nemilosrdně jim natloukl. Osli trpěli, protože na sebe vzali povinnost, která jim podle práva nenáležela. Nebyla to jejich *svadharma*.

Pokora, shovívavost a upřímnost jsou základními ctnostmi pravého syna a dcery Bháratu. Vaší povinností je tyto ctnosti pěstovat a udělat z Bombaje, jež je žaludkem Bháratu, zdravé a čisté město. Jen tehdy bude Bhárat šťastnou zemí. Proto byly postaveny jak Dům ctností (*Dharmakšétra*), tak Pomník ctností (*Dharmastúpa*) přednostně ve vašem městě.

Sái inspiruje

At' jste kdekoli, nikdy nedávejte prostor rozdílům a třenicím.

Všichni se musí zbavit sobectví, egoismu a egocentrismu.

Vzájemná úcta, rovnováha a vytrvalost jsou základní vlastnosti, které potřebuje každá lidská bytost. Proto rozvíjejte lásku, vytrvalost a soucit. Uvědomte si, že láska je přítomná ve všech. Zbavte se rozdílů a držte se své víry a tradic. Naučte se žít v lásce a harmonii se členy vaší společnosti. Když se vzdáte všech možných rozdílů, láska ve vás poroste a můžete získat přímou vizi Boha. Bez lásky je vyslovování modliteb k ničemu. Božská láska je jediný spojující prvek, motivátor a posel radosti pro všechny. Bůh je láska a Boha je možné realizovat pouze skrze lásku. Všichni svatí a všechna náboženství zdůrazňovali velikost lásky, pravdy, oběti a jednoty. Proto rozvíjejte lásku.

Promluva z 24. 12. 1980

Šrí Satja Sáí Bába

DHARMA VÁHINÍ - Stezka mravnosti a odvahy

Kapitola 13

Dharma je prosta vší předpojatosti a stranickosti, je prosycena pravdou a spravedlností. Proto se jí musí člověk držet a nesmí se jí nikdy protivit. I odchýlit se od ní je nesprávné. Cesta *dharmy* vyžaduje, aby se člověk zbavil nenávisti vůči druhým a pěstoval svornost a vzájemné přátelství. Upevněním svornosti a přátelství se svět bude den ode dne více rozvíjet a měnit v sídlo štěstí a zbavovat se nepokoje, nedisciplinovanosti, nepořádku a nespravedlnosti.

Ať se zabýváte čímkoliv, musíte napřed pochopit pravý význam věci a denně ho musíte pěstovat, má-li vám být k užítku. Tímto způsobem roste moudrost a přichází trvalá radost. Jsou dvě základní věci – *dharma* a *karma*. Moudří lidé, kteří jsou nestranní, bez předsudků a pevně zakotveni v *dharmě*, chodí po cestách pravdy (*satja*), jak je předepsáno ve védách. Tato cesta platí v dnešní době pro každého.

K poznání *dharmy* se dochází ve třech stadiích: 1. musíte být vedeni někým, kdo je *vidvan* a naplněn *dharmou*, 2. musíte usilovat o *átma-šuddhi*, o vnitřní očistění sebe a o pravdu (*satja*), 3. musíte si uvědomit cenu védského poznání (*védavidjá*), hlasu Nejvyššího (Paraméšvara).

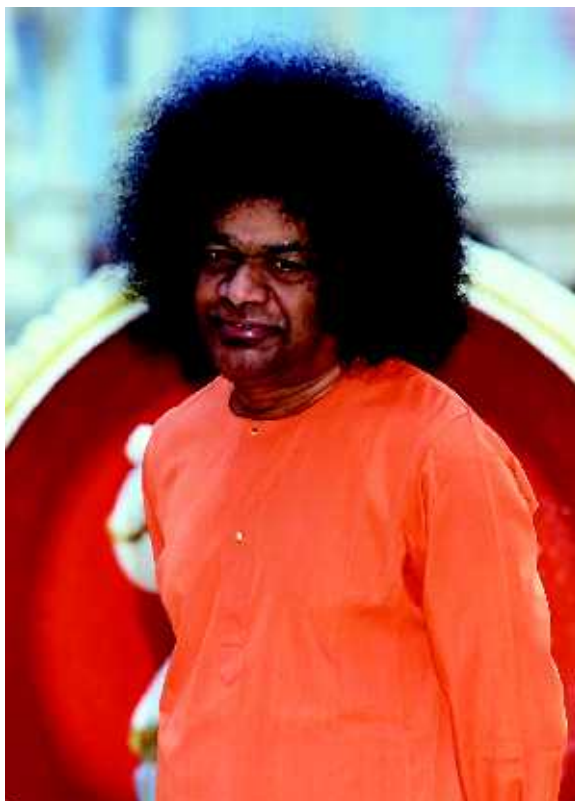
Po dosažení těchto tří předpokladů porozumí člověk pravdě a ví, jak ji odlišit od nepravdy. Toto zkoumání pravdy se musí dít v duchu přátelství a spolupráce. Všichni musí být stejně dychtiví odhalit pravdu ve prospěch celku. Názory jednotlivců musí být podrobeny zkouškám na prubířském kameni *dharmy*, všeobecného dobra neboli *sarva-lóka hita*. Principy, které u této zkoušky obstojí, je třeba zvláště střežit, šířit do světa a používat k prospěchu celého lidstva. Tímto způsobem se bude všem dostávat radosti a štěstí stejnou měrou.

„Všichni jsou stejní (*samiti samáni*)“ říká svaté písmo. Všichni mají stejný nárok na poznání (*džňána*) a na možnosti získat ho formou vzdělání. Proto musí všichni konat a uskutečňovat dobro čistými a vznešenými skutky.

Odsuzování zlých činů a vzdávání se chtění – obojí je uskutečňováno týmž nástrojem, zvaným *manas* neboli mysl. Cíle lidského života (*purušártha*) lze naplnit jen tímto způsobem. Vytrvalým výcvikem se mysl naučí vaše zájmy uposlechnout. Inteligence (*čitta*) vám proti tomu předkládá minulé a přítomné zkušenosti a nabízí vám, abyste je viděli v perspektivě a podle toho je posuzovali v jiném světle. Tímto procesem, který probíhá ve vědomí, a během něho, musí docházet k vyrovnanosti mysli. Jinými slovy - staňte se jediným vědomím (*éka čitta*).

Také si pamatujte, že ani mysl, ani inteligence se nesmí odchýlit od rovné cesty, směřující k blahobytu lidstva (*sarva-mánava-sukha*). *Dharma* bude svítit a šířit světlo jen u těch, kteří všem slouží a všem přinášejí radost. Jim nebude dána jen boží milost, ale také jedinečná výsada konečného splynutí s Pánem. Kdykoliv někomu něco dáváte nebo od někoho něco přijímáte, dbejte, abyste nepřekročili meze *dharmy*. Nikdy se neprotivte jejím nařízením. Vždy ji následujte v přesvědčení, že je to vaše svatá povinnost. Každý ždibec své energie naplňujte esencí *dharmy* a usilujte o to, abyste každým dnem víc a víc pokročili na této cestě.

Dharmická osoba bude prokazovat každým svým činem rozhodnost a nadšení a jásavou radost. Tak se musí projevit následování *dharmy*. Také postojem, že Pán vidí všude všechno, i trvalou obavou, aby se nedopustila hříchu. Dále musí takový člověk mít přirozenou náklonnost k pravdě a sklon ke správnému chování. Váš duch (*manas*) je těmito ctnostmi obdařen, vaším úkolem je ho usměřňovat a využít k dobru lidstva. Závislost na *dharmě* přinese štěstí a toho štěstí bude přibývat. Také dokáže odstranit pocity zášti, které jste si vůči druhým lidem vypěstovali. Nedovolí vám nafukovat se pýchou, když druhý trpí nebo je smutný. Mohla by vám taková špatnost přinášet štěstí? Šťastni můžete být jen tehdy, když jsou šťastni všichni – to si pamatujte! Vždycky milujte a chod'te v pravdě; nepravda nikdy nepřináší prospěch.

Lidé uctívají a zneuctívají, nenajdete však člověka, který by ctil lež, zradu a nespravedlivost. Každý chová v úctě pravdu, přímou a spravedlivost. *Dharma*, kterou předepisují vědy, je vyzkoušená a schopná obstát při zkouškách, je nestranná a spravedlivá. Víra v ni roste s její praxí. Bohoslužba se musí řídit védskými předpisy, i jejím prostřednictvím se lidé upevňují v uskutečňování *dharmy*. Tato *dharma* je Pánovým příkazem, je autentickým Pánovým hlasem, proto jej mohou následovat všichni. Neboť kdo je božská osoba (*dévatá*)? *Dévatá* je prostě název pro člověka, který se ve svém každodenním životě drží pravdy (*satja*) jako své přísahy (*vrata*).

Považte, kolika vlohami Bůh obdařil člověka. S těmito dary hledejte účel života (*purušártha*) a kráčejte vpřed na stezce k Bohu s přísným dodržováním požadavků pravdy. K tomu musíte využít svého nadání, proto vám bylo uštědřeno. Jen jedinci, kterým byl dán zrak, vidí; slepí nemají takové štěstí. Stejně tak jen osoby nadané pravdou, toužící po cílech života (*purušártha*) a dodržující *dharmu* mohou vidět Pána. Všichni ostatní jsou slepci. Pán také dal člověku nástroje k rozvíjení intelektu a rozlišovací schopnosti. Bude-li jich správně využívat a bude-li usilovat o seberealizaci, Pán mu přidá další nadání a zdroje síly, neboť je plný lásky k těm, kdo takto zápasí. Bude-li se člověk snažit držet se *dharmy*, vyjeví se mu i pravda.

Nebudete-li věnovat patřičnou péči disciplíně pravdy (*satja*), bude vás každá povinnost *dharmy* a každá činnost (*karma*) z ní vyplývající tížit jako těžké břemeno. Za všemi jevy hledejte pravou

skutečnost, toto hledání učiní všechny *dharmakarmy* lehké a příjemné. Pán uzpůsobil člověka tak, že tíhne k Bohu, že ho rozšíření jeho vize uvádí v nadšení a že je šťastný, chová-li se mravně a ctnostně. Proto je v jeho nejlepším zájmu držet se své vrozené přirozenosti soustředěním se na *brahma*, pěstováním pravdy a uskutečňováním *dharmy*. Pravdu je nutno hledat a prověřovat podle všech měřítek rozumového usuzování.

Disciplína sestává z:

- hrdinství striktního lpění na *dharmě*
- nebojácného sebeovládání
- odložení pocitů radosti a smutku při střídání životního štěstí a neštěstí
- neotřesitelné víry v pravdu a *dharmu*
- duševního a tělesného zdraví nejvyššího stupně dosaženého disciplínou a celibátem
- přání a schopnosti hovořit přímou a milou řečí, získanou uplatňováním pravdy a lásky
- odtažení pěti orgánů poznávání a pěti orgánů činnosti od neřesti a hříchu a sublimace všech smyslů a orgánů, aby sloužily pravdě
- získání vlády nad všemi světy nadvládou nad vnitřním světem dosaženou vlastním přičiněním
- zničení svých předsudků a následování pravdy za všech okolností.

„Nechť je mi toto všechno dáno“ je modlitba, kterou by se člověk měl modlit, jak uvádí „Čamaka“.

Dharma přináší dobro všem, daruje blaženost zde i po smrti. Je absolutně nutné, aby celé lidstvo v této době spatřilo slávu univerzální *dharmy*.

Bráhman se poznává podle charakteristických rysů – má znalosti (*vidjá*) a ctnosti, věnuje se prospěšné činnosti (*karma*) nejvyššího druhu a ctnosti šíří vlastním příkladem. Každý, kdo tyto vlastnosti podporuje, pěstuje a rozvíjí, je *bráhman*, ať je to kdokoliv. To je kvalifikace k požívání autority *bráhmana*. Takové postavení si zaslouhuje jen vysoce učený člověk, který se chová jak se na takovou učenost sluší a patří. Ti, kteří si dělají na takové postavení právo, by se měli snažit tuto kvalifikaci získat.

Dále, co se týče znaků *kšatrijů*: je to zdatnost ve všem podnikání, hrdinství a odvaha, duch dobrodružství a dychtivost potrestat zlé a ochraňovat ctnostné. Jedinci těchto kvalit mají nárok na postavení členů válečnické kasty (*kšatrija*). Všechny úkolů se musí zhostit v tomto duchu a doma musí nastolit pravidla důstojná každého člověka a všem prospěšná.

Další jsou *vaišjové*. Ti musí vyvíjet snahu, aby proces obchodování plynul hladce a rychle, vytvořit i upevnit síť komunikací, spojující všechny země v jedno společenství národů, aby se znásobilo bohatství ve světě. To je jejich úkol. Také musí zajistit, aby nebyla narušena či porušena svornost mezi národy. V rámci své působnosti by měli aspirovat na velké činy a vznešené výkony a na proslulost za šíření vzdělání a péči o zdraví zakládáním škol, nemocnic a podobných institucí. Svého bohatství by měli používat k podpoře záslužných cílů. Takto dochází k příznivému rozvoji spravedlnosti a ctnosti.

Nyní přikročíme k *šúdrům* a k jejich ideálním vlastnostem. Ti musí vyrábět a sbírat cenné věci, aniž

by se vzdalovali od cesty *dharmy*. Vždy svědomitě obstarávat všechny potřeby nutné k lidské existenci a usilovat o jejich zajištění. Vše, co vypěstovali, musí inteligentně uskladňovat a opatrovat a snažit se, aby produkovali stále víc ku prospěchu všech. Takto nashromážděných statků je třeba velkoryse použít k šíření pravého poznání a k obživě a podpoře ctnostných.

Tímto způsobem, spojeným úsilím těchto čtyř typů lidského snažení, se bohatství rozroste a mnohokrát znásobí a učiní člověka šťastným. Čtyři stavy (*varna*) musí cítit, že společenský řád byl takto uspořádán s celkovým záměrem, aby byla udržována ve světě *dharmy* (*lókadharmy*). Jestliže každá *varna* bude dodržovat své povinnosti, nepochybně bude zajištěn blahobyt světa a navíc – což je ještě důležitější – každý bude moci dosáhnout blaženosti *átmana*. Budou-li však mít všichni pocit, že je jen jedna *varna*, jeden kodex povinností a jednotná pravidla pro všechny, budou ohroženy bezpečnost a blaho světa.

Kdyby se všichni dali do obchodování, kdo bude kupovat a spotřebovávat nabízené zboží? Když všichni začnou vyučovat, kde jsou ti, co se budou učit a uplatňovat v praxi? Kdyby všichni rozkazovali, kdo bude poslouchat? Kdyby všichni pěstovali a produkovali, kdo bude mít zájem o plody jejich namáhavé práce? Aby stvořil různorodost, která uskutečňováním pravdy a *dharmy* u každého jedince a každého činu přispívá k jednotě, Pán ustanovil způsob života podle *varnadharmy*.

Lidé se domnívají, že povolání (*vrtti*) vznikla později než společenské třídy (*varna*), že různá zaměstnání vznikala až na jejich základě. Nikoliv, jednotlivé *varny* byly pojmenovány na základě *vrtti*. Dnes neplatí ani *varny* ani *vrtti*, dnes jedno zaměstnání, zítra druhé – dnes jedna *varna*, zítra druhá – tato nestabilita je kořenem narušené atmosféry a šířící se nespokojenosti ve světě.

Každé povolání a zaměstnání naplňujte vnitřní mravností, stálou připoutaností k pravdě, nezkalenou a vyrovnanou pevností ducha – a pak následujte povinnosti, které ukládá *varna* s jejími předepsanými profesemi. To je „summum bonum“, nejvyšším požehnáním. Jestliže v tomto selžete, vaším osudem bude trápení a chronická bída.

Volba je mezi první možností – Rámou spasitelem (*rakša*) – a druhou eventualitou – světským trestem (*lókašikša*) utrpení (*dhurbhikša*). Vaším spasitelem (*rakša*), který vás osvobodí od trestu (*šikša*) je učení *dharmy* (*dharmasikšana*)!

KONEC

Sái inspiruje

Podívejte se na tu nádhernou budovu. Díky čemu je tak pevná? Má stěny, které ji podepírají. Kdo ale podepírá zdi? Pod nimi jsou základy. Stěny stojí pevně díky tomu, že jsou pod nimi pevné základy. Jaký smysl mají zdi a základy bez střechy? Můžete tam bydlet jen v případě, že tam je střecha. Podobně, pokud chcete žít šťastný život a dosáhnout seberealizace, musíte mít sebedůvěru jako základy, sebeuspokojení jako stěny a sebeobětování jako střechu. Proto ze všeho nejdřív rozvíjejte sebedůvěru.

Promluva z 10. 4. 2000 (Drazí studenti)

Stránka (nejen) pro děti

Laura a andělé

Byli jednou jedna maminka a tatínek, kterým se narodilo dítě, ale protože se narodilo s bílými křídly a umělo už létat, tak hned, jak se narodilo, tak ulétlo. Protože ale neznalo ještě svět a nevědělo kam má letět, tak letělo se zavřenýma očima.

Náhodou tou cestou letěl bílý anděl a odvedl malou holčičku do říše všech nadlidských bytostí. Tam malé holčičce dali domov, šaty a hlavně jméno Laura.

Když Lauře bylo 8 let, tak začala chodit do andělského sboru a na tanečky. Jednou, když šla tančit, tak spatřila sovu a když sova letěla pryč, tak Laura letěla za ní a doletěla až k veliké bráně, která vedla dál do lesa. Když Laura proletěla bránou, proměnily se zelené stromy v černé stromy a všude létali černí andělé, kteří ji chytili a udělali z ní černého anděla.

Když Laura večer nepřišla domů, tak bylo bílým andělům hned jasné, co se stalo. Královna hodných bytostí poslala bílého anděla, aby se převlékl za černého anděla a aby odlákal Lauru do království bílých andělů. Když anděl přivedl Lauru, tak ji Královna bílých andělů přeměnila na člověka.

Pak se královna zlých bytostí stala hodnou královnou a všichni černí andělé se stali bílými. Když se Laura ocitla doma, tak ji maminka a tatínek hned poznali, protože jejich rodina měla stejně modré oči jako Laura.

A všechno dobře dopadlo, jak už to u pohádek bývá.

Pohádku pro všechny zaslala Shanti.

AKTIVITY SATJA SÁÍ ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz
Obecné informace: info@sathyasai.cz
Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz
Objednání časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2016:

7. 3. 2016	Mahášivarátrí
červen 2016	Celostátní setkání – termín bude upřesněn
12. - 14. 7. 2016	Konference mládeže v Indii – Sádhana lásky
23. 11. 2016	Oslava narozenin

Bližší informace o akcích přineseme v dalších číslech, nebo je žádejte na: info@sathyasai.cz.

Milí čtenáři, přejeme Vám všem rok 2016 plný Saí Milosti!

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Od začátku dubna probíhají veškeré aktivity pražského Sáí centra na adrese:

Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v sále Zátíší.

Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 150, 188, 196 - zastávka Michelská.

Více informací na info@sathyasai.cz nebo na tel. číslo 604 111 821 (Edita L.).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí - jednou měsíčně, každou třetí neděli v měsíci od 14 hodin

Termíny: 20. 12. 2015, 17. 1., 21. 2., 20. 3. 2016

Adresa a bližší info: nove.straseci@sathyasai.cz nebo tel. 313 572 933 (Standa a Jindra).

Saí skupina Brno - mimo prázdnin každou první neděli v měsíci od 15 hodin

3. 1., 7. 2., 6. 3. 2016 v čajovně na Mendlově nám. 11, čtyři zastávky tramvají č. 1 od Hlavního nádraží. Bližší info na tel. 731 737 432 (Týna).

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219.

K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasně schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – je vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. – Poselství lásky	2	Sái inspiruje	17
Sái inspiruje	4	Dharma váhiní – 13. kapitola	18
Gíta váhiní – Svaté slovo boží, 8. kap.	6	Sái inspiruje	21,24
Gíta váhiní – Svaté slovo boží, 9. kap.	10	Stránka (nejen) pro děti – Laura a andělé	22
Promluva II. – Základní omyl	15	Kontakty, aktivity SSO	23-24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky časopisu na: casopis@sathyasai.cz

Výše předplatného na rok 2016 bude upřesněna.

Předplatné zasílejte na konto: 51-0661630237/0100, variabilní symbol 23, možno též použít složenku typu A, adresa: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00.

**Kde je víra, je i láska. Kde je láska, je i mír. Kde je mír, tam je pravda.
Kde je pravda, tam je blaženost. Kde je blaženost, tam je Bůh.
Kde je Bůh, tam je všechno.**

Z výroků Satja Sái Báby

